

№ 4, квітень 2026 р.

Часопис для дітей – видання Новоапостольської церкви

Тема:

Заздрість
«Я теж цього хочу!»

Йосиф та його брати

Буття, розділи 37; 39-41 та 45-47

У Йосифа було одинадцять братів. Їхній батько Яків любив Йосифа більше за інших синів і подарував йому чудовий строкатий халат. Брати заздрили йому.

Одного разу Йосифу приснилися два сни. В обох він був у центрі уваги й користувався загальною любов'ю. Коли він розповів про це своїм братам, то вони ще більше почали заздрити йому і дуже розсердилися на нього.

Відтоді вони ніколи не сказали йому жодного доброго слова.

Через деякий час брати пасли овець далеко від дому. Їхній батько послав Йосифа перевірити, як вони там. Коли брати побачили, що до них наближається Йосиф, то задумали проти нього щось лихе. Вони зняли з Йосифа одяг і кинули його в глибоку яму.

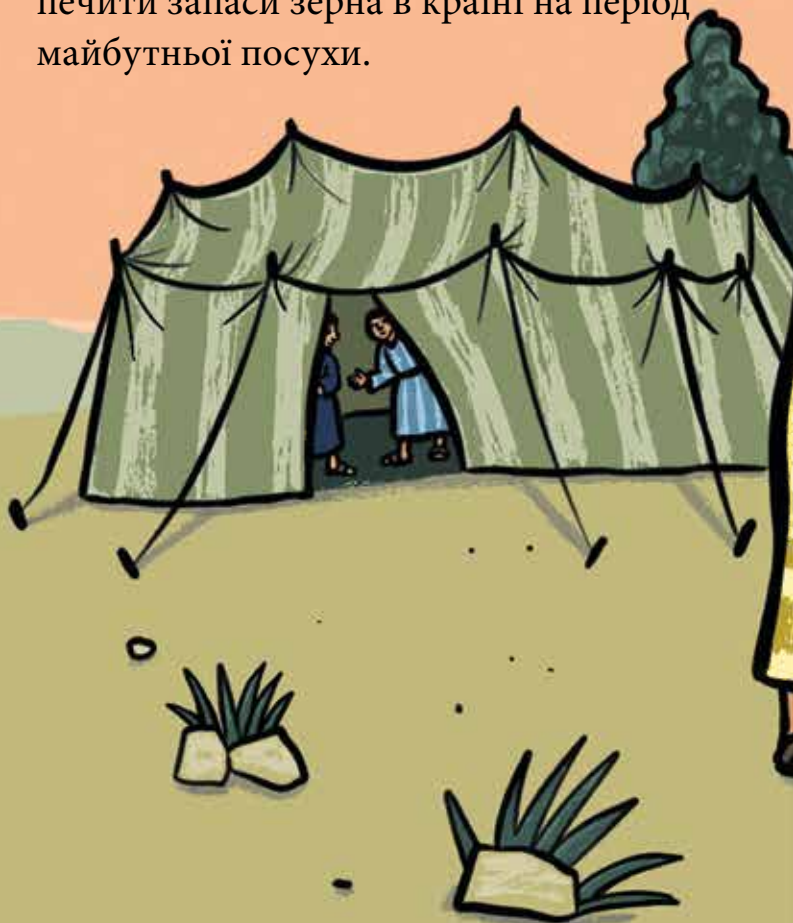
Незабаром повз те місце проходив караван з купцями. За двадцять срібних монет брати продали Йосифа купцям, які йшли до Єгипту. Батькові вони сказали, що Йосифа

вбив хижий звір. Яків багато днів дуже сумував і плакав.

В Єгипті Йосиф пережив дуже важкі часи. Одного разу він навіть потрапив до в'язниці, хоча не вчинив нічого поганого. Проте Йосиф не втрачав віри в Бога. І Бог не покинув його.

Якось про мудрість Йосифа і про те, що Бог допомагає йому тлумачити сни, довідався фараон.

Фараон звільнив Йосифа і зробив його другою за впливовістю людиною у Єгипті. Йосифу було доручено забезпечити запаси зерна в країні на період майбутньої посухи.

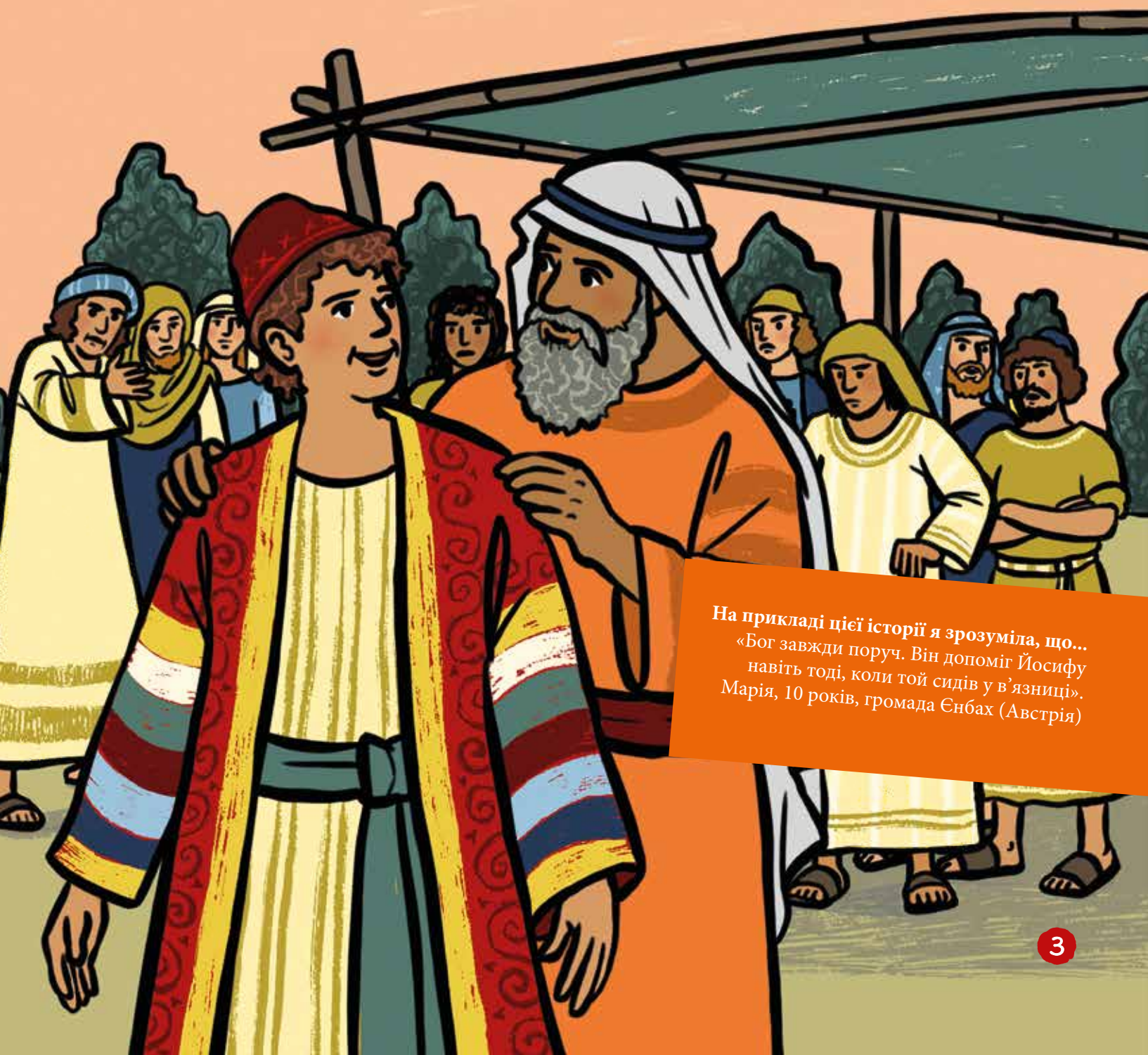

Коли настав сильний голод, то в Єгипті було багато зерна – так багато, що люди з інших країн приїжджали туди, аби купити його.

Одного разу за зерном до Єгипту приїхали і брати Йосифа. Йосиф упізнав їх і згодом дав їм зрозуміти,

хто він такий. Йосиф пробачив їх. Він був вдячний Богу, бо Бог усе владнав добре. Йосиф бажав допогти братам і своєму батькові.

На запрошення фараона вся сім'я Йосифа переїхала до Єгипту і була забезпечена в ті важкі роки.

На прикладі цієї історії я зрозуміла, що...
«Бог завжди поруч. Він допоміг Йосифу
навіть тоді, коли той сидів у в'язниці».
Марія, 10 років, громада Єнбах (Австрія)

У ГОСТЯХ

у Марко в Ері (США)

Фото: Kovacs/stock.adobe

Привіт, мене звати **Марко!** Мені одинадцять років, я живу зі своєю сім'єю в місті Ері. Ері розташоване на північному заході Пенсільванії, у США, прямо на березі озера Ері. На іншому березі знаходиться Канада.

Ми живемо тут усього три роки. До цього ми жили в **Бурунді**. Бурунді – невелика країна в Східній Африці, дуже далеко від Ері, більше 13000 кілометрів! Уявіть, що ви їдете Німеччиною з півночі на південь, тобто від Фленсбурга до Фюссена. І так сім разів туди й назад. Ось як далеко!

У нас велика сім'я. У моїх батьків дев'ять дітей, отже, в мене є чотири сестри і четверо братів. Я четверта дитина і старший син своїх батьків.

Мій молодший брат ще зовсім маленький. Мій тато працює в ресторані, а мама піклується про нас, дітей. На фотографії ви бачите мене з моїми братами: **Крістофером, Роменом і Крістіаном.**

Ми з братами – чудова команда. Ми часто займаємося чимось разом. Нам, приміром, подобається ходити в **театр.**

Фото: з особистого архіву

Фото: Marina Zlochini/stock.adobe

Я люблю музику. І вчуся грати на скрипці, а також беру уроки гри на барабанах. Тут на фото я граю на барабанах під час **весняного концерту**.

До речі, Бурунді відома своїми барабаними групами, у яких грають тільки на великих, гучних **барабанах**. Можливо, саме тому ми з братами так любимо ударні інструменти.

Фото: maramoroz/stock.adobe

Але я займаюся не тільки музикою. У вільний час я також граю у футбол.

У неділю я люблю ходити в церкву. У мене чимало друзів у **недільній школі**. Улітку ми всі разом часто їздимо на пляж на озеро Ері. Нам там дуже весело.

Фото: natocfort/stock.adobe

Гра на барабанах викликає апетит. У США я відкрив для себе дві нові улюблені страви: піцу і **макарони з сиром**. Удома мої батьки часто готують бурундійські страви – до їх складу, в основному, входить **квасоля**. Вони мені досі дуже подобаються.

Фото: puttgos/stock.adobe

На дозвіллі Заздрість

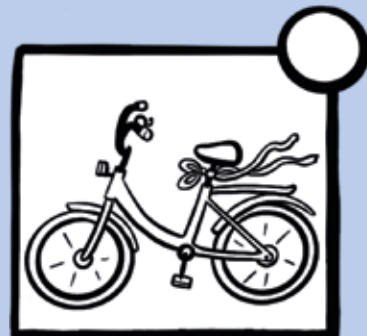
1. «Світлофор почуттів»

Уяви собі світлофор, який реагує на наші почуття і показує, чи ми радіємо, а чи сердимось! Подивися на малюнки. Який колір загорівся б на твоєму світлофорі в таких ситуаціях? Вибери один із варіантів:

- Я заздрю./Ця ситуація дратує мене.
- Я не знаю, що відчуваю у цій ситуації.
- Я розділяю радість іншої людини.

Розфарбуй коло на малюнку у відповідний колір.

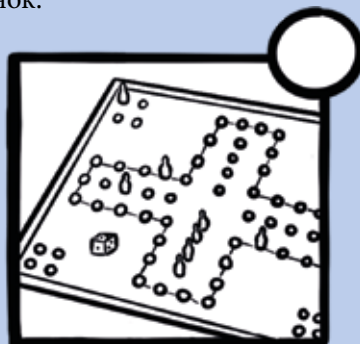
Ти можеш також розфарбувати малюнок.

Твоїй сестрі/брату купили новий велосипед.

У дитячому садку інша дитина першою бере іграшку, яку хотів ти взяти.

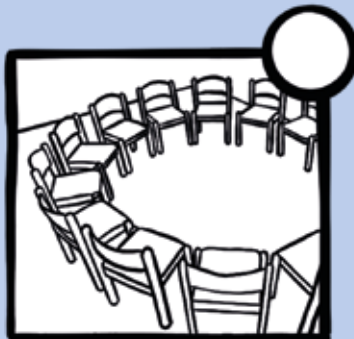
Інша дитина перемагає у грі.

Твоєму братові/сестрі дозволяють лягати спати пізніше від тебе.

На змаганнях нагороджують іншого переможця.

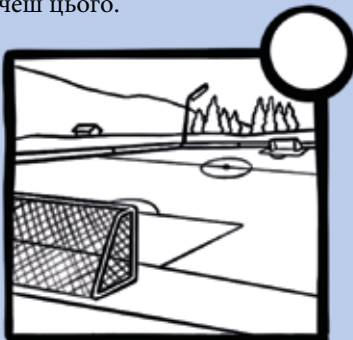
Твій друг сидить поруч з вчителькою/вихователькою під час читання казки, а ти теж хочеш цього.

У іншої дитини з'явилася нова крута іграшка.

Твоя подруга святкує свій день народження. Їй дарують багато подарунків.

Ти бажаєш потрапити в певну команду, але вибирають іншу дитину.

Подруга намалювала гарну картину – її усі хвалять.

2. Гра з сочевицею

Кожен гравець отримує чайну ложку й порожню миску. Називається число, приміром, 50. Це ціль. За сигналом гравці починають перекладати зерна сочевиці (або інші зерна) ложкою з великої тарілки у власну. На гру відводиться 15 секунд. Коли час закінчується, усі зупиняються й рахують зерна у своїй мисці. Перемагає той, у кого в тарілці число зерен, яке найбільш близьке до числа 50.

Варіант гри: після закінчення часу гравці, не рахуючи зерна у власній мисці, можуть «позаздрити» і взяти в іншого гравця пару зерен сочевиці, але тільки одне або два! Потім усі рахують зерна у своїх мисках.

Після гри обговоріть: Як ти почувався, коли брав сочевиці інших дітей?

Чи знаєш ти біблійну історію про близнюків Ісава та Якова? Саме в ній згадується про сочевицю. У Буття 25, 29–33 сказано: «Якось зварив Яків страву. А Ісав прийшов з поля зовсім знесилений. І сказав Ісав до Якова: Дай мені попоїсти цієї червоної *страви*, бо я заморився. Через це й дано йому прізвисько — Едом. А Яків сказав Ісаву: Віддай мені сьогодні своє первородство! А Ісав відповів: Ось я вмираю — то навіщо мені те первородство? І сказав йому Яків: Поклянися мені сьогодні. І той поклявся йому. Тож продав Ісав первородство Якову» (переклад Р. Турконяк).

3. Головоломка

Заздрість – це почуття, яке знайоме кожному. Воно як бур'ян, що росте в серці. Якщо поливати його гнівом, то він розростеться і зробить тебе нещасним. Але ти можеш перетворити це почуття на щось добре. Тоді воно спрямує тебе на особисті досягнення. Знаєш, що може допомогти цьому? Розв'яжи головоломку «Ланцюжок слів». Подумай, яка літера куди підходить, і ти відкриєш для себе два добрі способи впоратися із заздрістю.

Рішення: _____ і _____

Рішення (для завдання 3): Радість за інших і вдячність

ОСТАННЯ НАКЛЕЙКА

Мія, Олена і Зоя – найкращі подруги. Вони обоюдно заповнюють свої альбоми для наклейок картинками тварин. Якщо у них є наклейки, що повторюються, то вони обмінюються ними. Чим більше наклейок в альбомі, тим цікавішим стає процес: хто першим заповнить альбом?

Одного дня три дівчинки сидять на дитячому майданчику. «Мені не вистачає всього однієї наклейки!» – кричить Мія. «Мені теж!» – відповідає Зоя. Обидві з нетерпінням спостерігають, як Олена відкриває новий пакетик з наклейкою.

І, звісно ж, там наклейка, яка потрібна Зої!

Дівчатка радіють.

До дівчаток підходять їхні друзі Фелікс і Лука. «Давайте пограємо в квача (доганялки)!» – кличуть вони. Олена і Зоя швидко збирають речі і встають. Тільки Мія вагається. «Мені сьогодні потрібно раніше піти додому, – тихо каже вона. – До побачення!»

Удома мама Мії дивується: «Ти вже вдома? Що сталося?». – «Нічого», – бурмоче Мія і йде до своєї кімнати.

За вечерею тато каже: «Я бачив Зою і Олену на дитячому майданчику.

Думаю, вони щось шукали». Мія нічого не відповідає, мляво помішуючи їжу в тарілці.

Мама стурбовано дивиться на свою доньку. «У тебе все гаразд?» Мія киває, відчуваючи важкість у животі.

Наступного ранку Мія воліла б взагалі не йти до школи, але просто залишитися вдома – неможливо.

«Уяви, моя наклейка зникла!» – вигукує Зоя, побачивши Мію. «Це через хлопчаків!» – бурчить Олена. Мія

мовчить.

Шкільний день тягнеться безкінечно довго. Навіть перерви не радують. Мія не грається із Зоєю та Оленою. Їй хочеться побути на самоті.

Коли вона приходить додому, то мама радісно каже: «Привіт, Мія! Я ходила в магазин. Ось кілька на...». Вона не встигає закінчити фразу. Мія кидає портфель, біжить у свою кімнату і з плачем кидається на ліжко. Мама сідає поруч з нею. «Сонечко, що трапилось?».

«Ці дурні наклейки! – вигукує Мія. – Я хотіла бути першою, але наклейка дісталася Зої, і я потайки взяла її. Тепер усі думають, що її взяв Фелікс або Лука. Мені так соромно. Я не хотіла.»

Мама обіймає доньку. «Ти з заздрості взяла наклейку. Усім знайоме це почуття. Важливо, як ти з цим впораєшся».

Мія, шморгаючи носом, запитує: «І що мені тепер робити?» – «Поверни наклейку», – каже мама.

Наступного ранку Мія підходить до Зої та Олени. Її серце шалено калатає. «Я повинна вам дещо сказати, – шепоче вона, показуючи їм наклейку. – Це я взяла її. Мені дуже соромно. Чи можемо ми все ж залишитися подругами?»

На мить настає тиша. Потім Зоя і Олена, посміхнувшись, обіймають Мію. У цей момент Фелікс і Лука знову кличуть їх: «Ходімо грати в квача!»

Дівчата сміються і біжать грати.

МИ, ДІТИ», № 4, 2026 р.
(Ілюстрований часопис для дітей)

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюрих, Швейцарія).
Адрес редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна;
тел./факс: (+380352) 524732;;
сайт: nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович
Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович
© Видавництво: Фрідріх БішоффГмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина;

Друк: ТОВ «Терно-граф», вул. Текстильна, 18, 46020
м. Тернопіль, Україна; тел. (0352) 51-91-65, 51-91-64; e-mail: terno-graf@ukr.net
Наклад: 380 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні» (РО УЦНАЦ), проспект Тичини, 18-А, м. Київ.
Банківські реквізити:

IBAN р/р UA86320984000002600524 0016749 в АТ «ПроКредит Банк»,
МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165;

або IBAN р/р UA77 322669 00000 2600 130 023 5975 (UAH)
в АТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 322669

Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.